

سال دوم

جلسه ۵۱

سال تحصیلی ۹۰ - ۹۱

۱۷ / ۱۰ / ۹۰ شنبه

اقوال در بحث حروف

قول سوم

حرف و اسم
در معنا
با هم مختلف اند

قول دوم

بزرگی نتند
حرفی نتند
هم معنا هستند

قول اول

بزرگی نتند
حرفی نتند
دارای معنا نیستند

اقوال در بحث حروف

• بررسی شد

نظریه اول:
نظریه مرحوم نائینی

• بررسی شد

نظریه دوم:
نظریه مرحوم اصفهانی

• بررسی شد

نظریه سوم:
نظریه مرحوم عراقی

نظریه چهارم:
نظریه مرحوم خوئی

قول سوم

حرف و اسم
در معنا
با هم مختلف اند

۸ اشکال دوم شهید صدر

تخصیص همیشه همراه با معنای حرفی نیست!
چراکه: قوام معنای حرفی به «ربط و نسبت» است

«جاء الانسان و الحيوان» = حرف عطف همراه با تخصیص است
«الحراره و البروده لا يجتمعان» = همراه با تخصیص نیست

۱. استثناء در «تصدق بالدرهم العشرة الا واحداً»

۳. حرف اضراب در «إضرب زيدا بل عمراً»

۳. حرف تفسیر در «عندی انسان أى حيوان ناطق»

موارد دیگری که
تخصیص نیست!

ما می گوئیم

اضف إلی ذلک :

«واو» عاطف بین دو جمله «جاء زیدٌ و ذهب عمرو» که هیچ نحوه تخصیصی ندارد

اقوال در بحث حروف

قول سوم

نظریه اول:
نظریه مرحوم نائینی

• بررسی شد

نظریه دوم:
نظریه مرحوم اصفهانی

• بررسی شد

حرف و اسم
در معنا

نظریه سوم:
نظریه مرحوم عراقی

• بررسی شد

نظریه چهارم:
نظریه مرحوم خوئی

• بررسی شد

با هم مختلف اند

نظریه پنجم:
نظریه مرحوم بروجردی

مقدمه اول : تحلیل عالم خارج

در مثال «سرت من البصرة إلى الكوفة» (با صرف نظر از لفظ):

۴ وجود متأصل :

۱. «فاعل» ۲. «سیر» که از عوارض فاعل است. ۳. «بصره» ۴. «کوفه»

۳ وجود تبعی و اندکاکی :

۱. صدور از فاعل ۲. ابتدائیت ۳. انتهائیت

چگونگی انتزاع «فاعلیت / ابتدائیت / انتهائیت» ؟

«سیر ممتد» : محدود به «بصره» و «کوفه» + از فاعل صادر شده

نتیجه : اینها منشأ می شود که این مفاهیم انتزاع شود

مقدمه دوم : تحلیل عالم ذهن

خصوصیت عالم ذهن :

ذهن به خاطر توانائی اش می تواند وجود «غیر متأصل» در خارج را درک کند
(همان سه امر انتزاعی)

نحوه لحاظ آنها به دو گونه است :

گاهی : وجودات اصیل مستقل درک می شود + وجودات انتزاعی مندک در آنها درک می شود
گاهی : همه هفت مفهوم را مستقل از هم درک می کند

در لحاظ دوم :

- ✓ آنچه به حمل شایع «رابط» بود، یک مفهوم مستقل می شود
- ✓ این مفهوم مستقل برای ارتباط با مفاهیم دیگر، محتاج «رابط» است